گزارش خبر
NEWSREPORT

کد خبر: ۵۱۲۰۰۶
جمعه ۱۸ مهر ۱۴۰۴ ۱۷:۰۸

تحویل از ۲۰۲۶ با امکان مونتاژ داخلی؛

خرید ۴۸ فروند سوخو-۳۵ برای تقویت نیروی هوایی

یک رسانه مدعی است که تهران قراردادی برای خرید ۴۸ فروند جنگنده سوخو-۳۵ امضا کرده است.

به گزارش خبرنگاران گروه جامعه گزارش خبر، انتظار می‌رود هواپیماهای سوخو-۳۵ بین سال‌های ۲۰۲۶ تا ۲۰۲۸ تحویل داده شوند. این ادعا که ۴۸ هواپیما خریداری شده، جدید است؛ گزارش‌های قبلی تعداد این سفارش ادعایی را نصف این رقم تخمین زده بودند.

به گزارش سرویس بین الملل تابناک، «امواج میدیا» در گزارشی مدعی شده که «ادعاهای افشاشده‌ای حاکی از آن است که تهران قراردادی برای خرید ۴۸ فروند جنگنده سوخو-۳۵ امضا کرده است.»

بر اساس این گزارش، اسناد ادعایی افشاشده، که گفته می‌شود از هلدینگ دفاعی KRET روسیه نشأت گرفته، اوایل این ماه در رسانه‌های اجتماعی منتشر شد. برخی گزارش‌ها ادعا می‌کنند که این اطلاعات از یک حمله سایبری به سیستم‌های Rostec که به هکرهای اوکراینی نسبت داده می‌شود، به دست آمده است.

انتظار می‌رود هواپیماهای سوخو-۳۵ بین سال‌های ۲۰۲۶ تا ۲۰۲۸ تحویل داده شوند. این ادعا که ۴۸ هواپیما خریداری شده، جدید است؛ گزارش‌های قبلی تعداد این سفارش ادعایی را نصف این رقم تخمین زده بودند.

همانطور که «امواج میدیا» در اکتبر ۲۰۲۳ گزارش داد، ۲۴ فروند هواپیما برای تجهیز یک هنگ هوایی کافی است، اما بعید است که توان رزمی کلی نیروی هوایی ایران را به طور محسوسی تغییر دهد.

ادعای افشای اطلاعات همچنین از رویکرد تحویل مرحله‌ای و امکان مونتاژ نیمه‌ساخته در خاک ایران خبر می‌دهد که به طور بالقوه می‌تواند اولین قابلیت تولید جنگنده نسل چهارم تقریباً بومی ایران از دهه ۱۹۷۰ به بعد را ایجاد کند.

به نوشته این رسانه: زمانی که اسرائیل و متعاقباً آمریکا در خلال جنگ ۲۴-۱۳ ژوئن ایران را بمباران کردند، به نظر می‌رسید روسیه کاری بیش از ارائه حمایت دیپلماتیک به جمهوری اسلامی انجام نداده است. در تهران، برخی حتی بدون ارائه شواهد، مسکو را به کمک‌رسانی به تل‌آویو با ارائه اطلاعاتی که به هدف‌گیری دفاع هوایی ایران کمک کرد، متهم کردند.

پیمان همکاری راهبردی ۲۰ ساله با روسیه می‌تواند نشان‌دهنده تغییر محوری در جهت‌گیری سیاست خارجی ایران باشد. اگر به سرعت و به طور مؤثر اجرا شود، این معامله پتانسیل تقویت توان دفاعی ایران را در یک برهه حساس دارد.

با این حال، در میان ناظران تردیدهایی وجود دارد که آیا این توافق به دستاوردهای اساسی برای تهران به ویژه در حوزه اقتصادی منجر خواهد شد یا خیر.

موفقیت این مشارکت به احتمال زیاد به چگونگی مدیریت تحریم‌های جاری غرب، تنش‌های منطقه‌ای و تحولات گسترده‌تر ژئوپلیتیک توسط هر دو کشور بستگی دارد، که در آن همکاری اقتصادی و همکاری نظامی نقش‌های کلیدی، اما پیچیده‌ای در شکل‌دهی به موضع راهبردی ایران ایفا می‌کنند.